

dosarul nr. 2rc-52/19

instanța de fond: Judecătoria Comrat (Jud: V. Hrapacov)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (Jud: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii)

DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Aidin”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” împotriva
Societății pe Acțiuni „Aidin”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii
de întârziere, și

cererea reconvențională înaintată de Societatea pe Acțiuni „Aidin” împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” și Societății
cu Răspundere Limitată „Turbilon Teh”, cu privire la declararea nulității
contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva încheierii din 1 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a
restituit cererea de apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Aidin”,

c o n s t a t ă :

La 26 mai 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment
Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni
„Aidin”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Potrivit ultimei cereri de concretizare din 15 decembrie 2015, Societatea cu
Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” a solicitat încasarea din
contul Societății pe Acțiuni „Aidin” a datoriei în mărime de 2 342 400 lei,
penalității în sumă de 394 650 lei și dobânzii de întârziere în mărime de 704 582,3
lei (f. d. 111-112, vol. I).

La 1 februarie 2016, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a depus cerere
reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade
Investment Company” și Societății cu Răspundere Limitată „Turbilon Teh”, cu
privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare (f.d. 83, vol. I).

Reclamantul-pârât Societatea pe Acțiuni „Aidin” a solicitat declararea
nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 019 din 21 mai 2013 încheiat cu
Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon Teh”.

Prin hotărârea din 14 martie 2016 a Judecătorei Comrat, acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” a fost admisă, fiind încasat din contul Societății pe Acțiuni „Aidin” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” datoria în sumă de 2 342 400 lei, penalitatea în mărime de 394 650 lei și dobândă de întârziere sumă de 704,582 lei. A fost încasat din contul Societății pe Acțiuni „Aidin” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50 000 lei. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Societatea pe Acțiuni „Aidin” (f. d. 138-139, 159-162 vol. I).

Prin încheierea din 13 iunie 2016 a Curții de Apel Comrat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Societatea pe Acțiuni „Aidin”, fiindu-i acordat apelantului termen de 15 zile din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 37 500 lei. Totodată, a fost explicat apelantului că în cazul în care nu v-a înlătura neajunsurile menționate în termenul stabilit cererea de apel v-a fi restituită fără examinare (f.d. 169-170, vol. I).

La 4 iulie 2016, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a depus cerere de apel suplimentară, solicitând totodată scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel (f. d. 188, vol. I).

Prin încheierea 14 iulie 2016 a Curții de Apel Comrat, a fost respins demersul Societății pe Acțiuni „Aidin” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a data curs cererii de apel depuse de către Societatea pe Acțiuni „Aidin”, fiind comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 37 000 lei și explicat că dacă în termenul stabilit nu v-a înlătura neajunsurile menționate cererea de apel v-a fi restituită fără examinare, (f.d. 104-105, vol. I).

Prin decizia din 2 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, fiind menținută încheierea din 14 iulie 2016 a Curții de Apel Comrat (f.d. 233-239, vol. I).

Curtea de Apel Comrat prin decizia din 7 decembrie 2016, a admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Aidin”, a casat hotărârea din 14 martie 2016 a Judecătorei Comrat și a remis cauza la rejudecare la Judecătoria Comrat, în alt complet de judecători (f. d. 45, 46-57, vol. II).

Prin hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătorei Comrat, a fost admisă acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, fiind încasat din contul Societății pe Acțiuni „Aidin” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” datoria în sumă de 2 342 400 lei, penalitatea în mărime de 394 650 lei și dobândă de întârziere în sumă de 704 582,30 lei. A fost încasat din contul Societății pe Acțiuni „Aidin” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50 000 lei. A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Societatea pe Acțiuni „Aidin” (f. d. 232, 244-254, vol. II).

La 8 iunie 2018, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a depus apel împotriva hotărârii din 10 mai 2018 a Judecătorei Comrat, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” ca fiind neîntemeiată. (f. d. 241, vol. II)

Judecătorii Grigori Colev, Afanasi Curdov, Ștefan Starciuc au declarat abținere de la examinarea cauzei, pe motiv că anterior au participat la examinarea prezentului litigiu în ordine de apel (f. d. 6, vol. III).

La 14 septembrie 2018, vicepreședintele Curții de Apel Comrat a expediat cauza respectivă în adresa Curții Supreme de Justiție pentru examinarea declarației de abținere a judecătorilor Grigori Colev, Afanasi Curdov și Ștefan Starciuc.

Prin încheierea din 26 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă declarația de abținere de la judecată a judecătorilor Curții de Apel Comrat Grigori Colev, Afanasi Curdov și Ștefan Starciuc, iar cauza civilă a fost strămutată pentru examinarea cererii de apel la Curtea de Apel Cahul (f. d. 13-16, vol. III).

Prin încheierea din 15 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Societatea pe Acțiuni „Aidin”, fiind comunicat apelantului despre necesitatea prezentării în termen de 20 zile din momentul recepționării încheierii a cererii de apel motivate. Totodată a fost explicat apelantului că în cazul în care nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită (f. d. 22-23, vol. III).

Prin încheierea din 1 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost restituită cererea de apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Aidin”, deoarece nu au fost îndeplinite în termen indicațiile instanței de apel (f. d. 32-35, vol. III).

La 22 februarie 2019, Societatea pe Acțiuni „Aidin”, prin intermediul oficiului poștal, a depus recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu remiterea cauzei în instanța de apel de la faza primirii cererii de apel.

În motivarea recursului, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a menționat că, potrivit încheierii din 15 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, trebuia să prezinte cererea de apel motivată în termen de 15 zile din momentul recepționării încheierii.

În acest context, recurentul a specificat că din încheierea contestată cu recurs rezultă că încheierea din 15 octombrie 2018 a fost expediată în adresa societății de trei ori, însă corespondența a fost returnată cu mențiunea „Necunoscut”.

Prin urmare, recurentul a considerat că termenul de depunere a cererii de apel motivate nu a expirat, deoarece el nu a recepționat încheierea de a nu da curs cererii de apel. Drept consecință, societatea recurentă a accentuat că nu-i poate fi imputată neîndeplinirea în termen a indicațiilor instanței de apel.

La 19 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” a avansat o referință, prin care a evidențiat că recurentul urmează să fie sancționat procedural pentru lipsa interesului față de dosar timp de 7 luni. Circumstanța dată confirmă o neglijență totală și indiferență totală, ceea ce echivalează cu renunțarea la cererea de apel.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat încheierea contestată la 1 februarie 2019, iar, conform avizului de recepție, se atestă că avocatul Mihail Cociu a recepționat copia încheierii la 8 februarie 2019 (f. d. 43, vol. III).

Astfel, recursul declarat la 22 februarie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Verificând legalitatea încheierii din 1 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea integrală a încheierii contestate, cu dispunerea restituirii spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Cererea de recurs supune analizei detaliate problema notificării actelor de procedură din punctul de vedere al dreptului de acces la o instanță în raport cu responsabilitatea părții interesate de a-și apăra interesele legale. Chestiunea pusă în discuție a fost examinată în numeroase cauze similare de către Ct.E.D.O., spre exemplu, S.C. „Raisa M. Shipping” S.R.L. vs România, 8 ianuarie 2013, parag. 30; Viard vs Franța, 9 ianuarie 2014, parag. 31 – 39 sau Samoilă vs România, 16 iulie 2015, parag. 34 – 36. Totodată, recent, în Graciova vs Republica Moldova din 24 ianuarie 2019 (parag. 27 – 31), statutul nostru a fost condamnat pentru îngrădirea dreptului de acces la un tribunal, din cauza unor circumstanțe care nu depindeau de reclamantă. De fapt, Curtea Europeană a notat scrisoarea Curții Supreme de Justiție de a nu da curs nu a fost expediată la adresa de corespondență indicată de către reclamantă, dar la adresa apartamentului în litigiu, la care aceasta nu mai avea acces.

Instanța de recurs notează că restituirea unei cereri de apel, din cauza neîndeplinirii indicațiilor date de instanța de apel, constituie o limitare a dreptului persoanelor la un proces echitabil, sub aspectul dreptului de acces la un tribunal.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut și poate fi limitat de către autoritățile statului, în special, în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unei căi de atac. Cu toate acestea, restricțiile respective pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului dat, și anume, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24; Graciova, ibidem, parag. 23 – 24).

Cu titlu de principiu, instanța de recurs notează că instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita participanții și să se asigure că aceștia din urmă au cunoștință de procedurile din care fac parte (a se vedea Miholapa vs Letonia, 31 mai 2007, parag. 31 sau Ovus vs Turcia, 13 octombrie 2009, parag. 2009).

În speță, Colegiul de control judiciar învederează că hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Comrat are consecințe directe asupra drepturilor și obligațiilor civile ale Societății pe Acțiuni „Aidin”. Drept dovadă servește faptul că societatea menționată nu a fost de acord cu hotărârea judecătorească și a depus cerere de apel nemotivată împotriva ei, solicitând casarea actului judecătoresc. Potrivit apelului formulat în limba rusă, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a indicat următoarea adresă „sat. Bugeac, str. Staționnaia, nr. 1”, inclusiv adresa electronică – s.a.aidin@mail.ru. Cererea a fost adresată Curții de Apel Comrat (f. d. 242, vol. II). Din perspectiva

dată, societatea recurentă avea dreptul la un acces efectiv la ansamblul de proceduri și trebuia să ia cunoștință de toate materialele emise de instanțele judecătorești.

Totuși, având în vedere că în Curtea de Apel Comrat nu a fost posibil de format un complet de judecată pentru examinarea cauzei, la 26 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a strămutat judecarea apelului la Curtea de Apel Cahul (f. d. 13 – 16).

În astfel de circumstanțe, Curtea de Apel Cahul a emis încheierea de a nu da curs din 15 octombrie 2018, prin care a acordat Societății pe Acțiuni „Aidin” un termen de 20 de zile din momentul primirii actului judecătorec pentru prezentarea apelului motivat (f. d. 21 – 23, vol. III). La 17 octombrie 2018, 4 decembrie 2018 și la 2 ianuarie 2019, instanța de apel a expediat încheierea sus-citată la adresa – raionul Comrat, sat. Budjac, str. Staționnaia, nr. 1 (f. d. – 24, 26, 29, vol. III). Cu toate acestea, toate cele 3 notificări judecătorești au fost returnate instanței judecătorești cu mențiunea „Necunoscut” (f. d. 25, 27, 30, vol. III).

Instanța de recurs observă că instanța de apel a restituit cererea de apel formulată de Societatea pe Acțiuni „Aidin”, deoarece aceasta nu a prezentat apelul motivat până la 31 ianuarie 2019. În opinia Curții de Apel Cahul, apelantul era obligat să se intereseze de soarta dosarului inițiat la cererea lui. Soluția instanței de apel a fost guvernată de art. 56 alin. (3), 61 alin. (1), art. 110, art. 111, art. 113 și art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Mai mult, Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” a susținut considerentele instanței de judecată prin referința din 19 martie 2019.

Astfel, Colegiul judiciar consideră că restituirea apelului de către Curtea de Apel Cahul a fost prevăzut de lege. De fapt, completarea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept servesc fără îndoială scopului de a asigura o bună administrare a justiției. Părțile interesate se pot aștepta în mod rezonabil că aceste norme procedurale să fie aplicate (a se vedea Truckh vs Ucraina (14 octombrie 2003, parag. b) sau Lefter vs România, 15 aprilie 2014, parag. 14).

În ceea ce privește proporționalitatea măsurii, instanța de recurs constată că, la materialele cauzei, nu există probe, ce ar atesta că Societatea pe Acțiuni „Aidin” a fost informată despre succesiunea lucrărilor pe dosar după depunerea apelului nemotivat. La acest capitol, expedierea dosarului de la Curtea de Apel Comrat la Curtea Supremă de Justiție a avut loc fără înștiințarea societății apelante – recurente. Înscrierile puse la dispoziția instanței de recurs nu confirmă circumstanța dată, spre exemplu, nu este anexat un asemenea aviz de recepție. Aceeași conjunctură se observă după decizia Curții Supreme de Justiție de a strămuta cauza de la Curtea de Apel Comrat la Curtea de Apel Cahul. În mod corespunzător, Colegiul judiciar nu este convins că recurentul a cunoscut despre procedurile date. Or, în esență, el a formulat cererea de apel pe numele Curții de Apel Comrat, fără a putea prevedea în mod rezonabil o atare schimbare. Totuși instanța de judecată nu poate ignora absența unor acțiuni concrete de a afla soarta cauzei din partea apelantului.

În continuare, instanța de recurs notează că scrisorile Curții de Apel Cahul au fost trimise la adresa indicată de către Societatea pe Acțiuni „Aidin”, însă nu au fost recepționate. Potrivit mențiunii inserate pe plic „Necunoscut” (Inconnu), rezultă că reprezentanții Oficiului Poștal Bugeac nu știu despre existența adresei sat. Budjac, str. Staționnaia, nr. 1. De altfel, punctul 102 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale

prevede că trimiterile poștale, care nu au putut fi distribuite destinatarilor se înapoiază expeditorului în următoarele situații: (1) la expirarea termenelor de păstrare; (2) la cererea expeditorului; (3) destinatarul refuză să primească trimiterea; (4) destinatarul nu este la adresa indicată; (5) adresatul căsuței poștale de abonament nu este indicat sau este indicat incorect; (6) adresa destinatarului indicată pe trimitere este ștearsă sau ruptă sau (7) destinatarul este decedat. La fel, conform punctul 104, înainte de înapoiere, oficiul de destinație trebuie să indice pe trimitere cauza nedistribuirii: „Necunoscut” („Inconnu”), „Refuzată” („Refusé”), „Mutat” („Déménagé”), „Nereclamată” („Non réclamé”), „Adresă incompletă” („Adresse insuffisante”) sau altă cauză, să înscrie pe fața trimiterii mențiunea „Retur” („Retour”) și să aplice ștampila sa de zi pe versoul scrisorii sau pe fața cărților poștale. Așadar dacă cauzele nedistribuirii „Refuzată”, „Mutat”, „Nereclamată”, „Adresă incompletă” ar putea atrage responsabilitatea recurentului în mod direct ca urmare a datelor furnizate de el, atunci motivul invocat de colaboratorul poștal „Necunoscut” este o greșeală imputabilă anume serviciului poștal. Colegiul judiciar admite că pronunțarea denumirii satului Bugeac în limba rusă este similară cu scrierea lui, și anume, „Budjac”. În schimb, este adevărat că în limba româna satul se numește corect și ortografic Bugeac. Totuși o atare justificare ar da dovadă de un formalism excesiv din partea serviciului de poștă.

Din considerentele date, instanța de recurs acceptă argumentul livrat de Societatea pe Acțiuni „Aidin” potrivit căruia nerecepționarea încheierii instanței de apel nu este legată de acțiunile neconștiincioase a conducerii societății. Așadar, mențiunile poștașului nu sunt clare și explicate într-un mod convingător. Mai mult, instanța de judecată reține că anterior scrisorile expediate pe adresa respectivă, întocmite în limba rusă, au ajuns la destinatar personal (a se vedea, inter alia, avizele de recepție de la f. d. 60, 118, 196, 260, 262; vol. I; sau f. d. 14, 90, 96, 109; vol. II).

Pe de altă parte, Colegiul de control judiciar subliniază că, la 13 aprilie 2018, în fața primei instanțe, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a fost reprezentată de avocatul Cociu Mihail în baza mandatului seria MA nr. 0855334 (f. d. 202, vol. II). La 8 mai 2018, avocatul a luat cunoștință cu materialele cauzei, indicând adresa lui din mun. Chișinău, str. Pușkin, nr. 17 A (f. d. 227, vol. II). Totodată, recurentul a inserat următoarea poștă electronică în cererea de apel nemotivată s.a.aidin@mail.ru.

Astfel, luând în considerare circumstanțele particulare ale cauzei, în special, expedierea la aceeași adresă de 3 ori consecutiv și restituirea notificării judiciare cu mențiunea „Necunoscut”, instanța de apel nu a apreciat situația specifică creată de serviciul poștal și, după caz, nu l-a informat pe avocatul recurentului sau nu a expediat încheierea pe poșta electronică cunoscută (a se vedea *Zavodnik vs Slovenia*, 21 mai 2015, parag. 79 – 80; *Farcaș și alții vs România*, 5 iunie 2018, parag. 39 – 40). În orice caz, după pronunțarea încheierii de restituire a cererii de apel nemotivate din 1 februarie 2019, Curtea de Apel Cahul a expediat actul judecătoresc către reprezentantul recurentului, avocatul Cociu Mihail, care a recepționat trimiterea poștală la 8 februarie 2019 (f. d. 43, vol. II). Instanța de recurs observă că, de îndată ce avocatul a luat cunoștință cu actul emis de instanța de apel, el a reacționat și a informat clientul său despre restituirea apelului. În acest sens, Societatea pe Acțiuni „Aidin” a declarat recurs la 25 februarie 2019.

Prin urmare, Colegiul de control judiciar este de părere că sunt premature afirmațiile Curții de Apel Cahul și a intimatului Societatea cu Răspundere Limitată

„Inter Trade Investment Company” despre reaua-credință și renunțarea la cererea de apel din partea societății recurente. Chiar și în cazul pasivității manifestate de recurent, jurisprudența Ct.E.D.O. a prevăzut că, pentru ca renunțarea să fie efectivă, trebuie să se arate că reclamantul ar fi putut în mod rezonabil să prevadă consecințele comportamentului său (a se vedea *Idalov vs Rusia* (Marea Cameră), 22 mai 2012, parag. 173 sau *Gazizov vs Rusia*, 24 iulie 2018, parag. 27).

Pe cale de consecință, instanța de recurs rezumă că nu există probe care ar confirma că societatea recurentă cunoștea despre strămutarea cauzei la o altă instanță, iar nereclamarea citațiilor judiciare nu-i poate fi imputată ei, de vreme ce serviciului poștal pretinde că nu cunoaște despre sat. Budjac, str. Staționnaia, nr. 1. Mai mult, deși Curtea de Apel Cahul a avut la îndemână posibilitatea reală de a trimite încheierea din 15 octombrie 2018 la poșta electronică oferită de recurent sau reprezentantului acestuia, instanța de judecată nu a efectuat măsurile necesare.

De fapt, jurisprudența Ct.E.D.O. denotă că riscul unei greșeli făcute de o autoritate de stat trebuie să fie suportat de stat, iar erorile nu trebuie să fie remediate pe seama persoanei în cauză (a se vedea *Platakou vs Grecia*, 11 ianuarie 2001, parag. 39; *Freitag vs Germania*, 19 iulie 2007, parag. 41; *Šimecki vs Croația*, 30 aprilie 2014, parag. 46; *Čakarevic vs Croatia*, 28 aprilie 2018, parag. 80). În toate aceste cazuri, reclamanții au fost sancționați procedural pentru erorile făcute de organele statului, pentru care nu ar fi trebuit să-și asume nicio responsabilitate.

În mod corespunzător, instanța de judecată consideră că Societatea pe Acțiuni „Aidin” a fost împiedicată să afle conținutul încheierii din 15 octombrie 2018 din cauza unor împrejurări independente de ea. Așadar, societatea recurentă nu poate fi acuzată în mod ferm de neglijență.

Având în vedere circumstanțele excepționale din speță, instanța de recurs conchide că instanța de apel nu a aplicat modalitățile legale de comunicare a actelor de procedură prevăzută la art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În esență, elementele descrise mai sus se circumscriu temeiului prevăzut la articolul 432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă și îl privează pe recurent de dreptul de a formula o cerere de apel împotriva unei hotărâri judecătorești, care-i afectează drepturile și obligațiile civile.

Pe baza problemelor de drept ridicate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul supus analizei, de a casa integral încheierea contestată și de a dispune restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată.

În conformitate cu art. 427 lit. b), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Aidin”.

Se casează integral încheierea din 1 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” împotriva Societății pe Acțiuni „Aidin”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

și cererea reconvențională înaintată de Societatea pe Acțiuni „Aidin” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” și Societății cu Răspundere Limitată „Turbilon Teh”, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, cu restituirea spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în același complet de judecată, la etapa soluționării chestiunii de acceptare spre examinare a cererii de apel.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan